

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022.június 12.
(vasárnap)**

Horváth Géza

ISTENHEZ KÖZELGETNEM...

Énekek: 480,1; 461; 480,4; 467

Lekció: Ef 2,11-18

Alapige: Zsolt 73,28

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, hálás szívvel köszönjük, hogy ezen a szép júniusi vasárnap délelőttön is úgy fordulhatunk hozzád, mint könyörgést meghallgatóhoz, mint Atyánkhoz és Mindenhatóhoz.

Bocsásd meg, hogy sokszor elfeledkezünk erről, vagy nincsenek előttünk mindezek a tökéletességeid, amellyel betöltesz mennyet és földet! Sokszor nincs előttünk örökkévalóságod, úgy járunk, úgy döntünk, és úgy élünk, mintha te nem lennél közel hozzánk, vagy nem látnál és nem hallanál minket. Bocsásd meg kérünk, Urunk, ezt nekünk, és bizonyítsd meg a te igédből ma is, hogy te nem vagy messze egyikünktől sem!

Kérünk, fogadd kedvesen a mi istentiszteletünket, hódolatunkat, engeddd meg, hogy lélekben megalázkodjunk előtted, és ha fizikálisan, külsőleg nem is hullunk térdre, de lélekben tegyük meg! Legyünk így alázattal előtted, hogy szólhass, hogy megszólíthass bennünket, és átéljük a csodát, hogy a Szentlélek által a szavad ír, s gyógyító erő lesz a mi számunkra!

Hadd kérjünk most minden olyan helyért, ahol a Krisztust hirdetik, mint az üdvösség egyedüli alapját! Sok hely van szerte az egész világon, ahol olyan testvérek jönnek össze, akik egyedül Krisztusban beteljesedve látják üdvösségüket. Éppen ezért úgy gondolkoznak, hogy nem is tudnak másról, csak Jézus Krisztusról, mint megfeszítettről.

Köszönjük Atyánk, hogy egyedül őérette, őáltala járulhatunk eléd, fohászkozhatunk hozzád, és bizonyosak lehetünk abban, hogy egészen biz-

tosan meghallod a mi könyörgésünket. Kérünk, hogy legyenek füleid könyörgéseinken, és szemeid rajtunk! Jobboddal tanácsolj, igazgass, Szentlelkeddel pedig oszlasd el szívünk sötétségét!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét, az igehirdetés alapigéjeként, olvasom a Zsoltárok könyve 73. fejezetének 28. verséből ekképpen: „*De nekem oly igen jó Isten közelsége!*”

Az Efézusi levél olvasását befejeztük Bibliaolvasó vezérfonalunk szerint, és sokan megállapítjuk, hogy ez egy nagyon gazdag levél – nem mintha a többi nem lenne az –, különösen gazdag mondanivalót és gyakorlati útmutatást tartalmazó irat a Szentírásban. A 2. fejezetben kétszer is előfordul az a kifejezés, ami a 13. és a 17. versekben kap hangsúlyt. Így írja az apostol: „Most pedig a Krisztus Jézusban, ti, akik egykor távol voltatok, most pedig közeliékké lettetek a Krisztus vére által.” A másik megnevezett versben: „Eljött Krisztus, és békességet hirdetett nektek, távol valóknak és békességet a közel valóknak.” Az érthetőség kedvéért elmondom, hogy a zsidókat nevezi közel valóknak, mert övék a törvény, az Atyák, a szövetség, a pogányokat, akik nem tartoztak közéjük, távol valóknak nevezi. Pál apostol itt azt az Urat magasztalja, aki mindkét oldalról, zsidók közül is és pogányok közül is, Krisztus vére által az ő népét, az övéit megváltotta, összehéberkítette és egy néppé tette.

Nagyon megfogott engem a Szentírásban az a két kifejezés, hogy közelség és távolság, közel való és távol való. Kit nevez így a Biblia? Hogyan kell ezt értenünk az egész Írás fényében?

Ma hajnalban, amikor jöttünk az M3-as autópályán, és tegnap, amikor Debrecenbe mentem, eszembe jutott, hogy régen a 3-as főúton jártunk. Mivel mi arra laktunk, nagyon sokat utaztam azon az úton. Nagy hálával töltött el engem, hogy milyen jó is az autópálya. Eszembe jutott, hogy régen mennyit szenvedtünk, nem tudtunk előzni kilométereken keresztül. Amikor egy autópályát átadnak, be szokták jelenteni, hogy közelivé, elérhetővé lett a főváros. Régen, amikor a tengeren túlra küldtünk levelet, megkérdezték, hogy légipostával menjen-e. Ha nem azzal kértük, akkor hajóval ment 2 hónapig, aztán a légiposta egy kicsit segített, most meg nem kell légiposta sem, egy kattintás és néhány másodperc múlva ott van a levél, néhány másodperc múlva pedig jön rá a válasz. Milyen közelivé tette a technika egymáshoz az embereket!

De vajon milyen az Isten közelsége, amelyről a 73. zsoltár írója, Aszáf beszél? A 28. versben a zsoltár végén megállapítja, hogy: „Isten közelsége, oly igen jó nékem.”

A Biblia alapján elmondhatjuk azt, hogy Isten természete és tökéletessége miatt nem testi értelemben lehet Istenhez közelíteni elsősorban, hanem a Biblia lelki értelemben beszél az Istenhez való közelítésről, az Isten közelségéről. Ha valaki hitetlen, és Isten nélkül él, az Istentől való távolságot nem méterben, kilométerben mérik, hanem a hit mértékével, a szent élet mértékével, mert Istennek egyik tökéletessége, hogy mindenütt jelen van.

Talán ismeritek azt a történetet, amelyben egy kisfiút, aki istentagadó volt, egy idős bácsi arra bízta, hogy ad neki 10,- Ft-ot, ha megmondja, hol van Isten. A kisfiú így válaszolt: én meg adok 100,- Ft-ot a bácsinak, ha megmondja, hol nincsen. A Biblia szerint Isten mindenütt ott van.

Figyeljétek meg, a 139. zsoltár írója így tesz bizonyosságot: „Ha mennybe mennék fel ott vagy, ha a Seolban vetnék ágyat, ott is jelen vagy, ha a hajnal szárnyaira kelnék, hogy a tenger túlsó partján időzzek, ott is a te kezéd vezetne.” Tehát, Isten mindenütt jelen van. Több igehelyet is lehetne idézni.

Pál apostol úgy tesz bizonyosságot az athéniaknak, mikor beszél nekik az ismeretlen Istenről, hogy keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák, hiszen nincs messze egyiküktől sem, mert mindenütt jelenvaló. Ugyanakkor az athéniaktól – akik mindenféle isteneket imádtak, ebben a vezetőik is elől jártak, a vezetőik imádtatták ezeket az isteneket –, mégis milyen távol voltak! Nemrégén írtam valakinek egy sms-t: fizikálisan közel vagyunk egymáshoz, és mégis milyen messze. Ez a távolság vagy közelség nem centiméterben vagy méterben mérhető.

Miben mérhető ez a távolság? A Biblia szerint a bűn következményében. A bűn az, hogy távol került az ember Istentől, távol az élet forrásától. Pedig nála van az élet forrása – mondja a zsoltár: „A te világosságod által látunk világosságot.” Pál írja a 2 Korinthus 5,6-ban: „Míg a testben vagyunk, távol vagyunk az Úrtól.” Azért, mert a mi testünk állandóan munkálkodik a távolságtartáson. Nem kell ahhoz bírósági végzés, mint némely családban, hogy távolságtartást kérnek. A testünk mindig ezen munkálkodik, és nem akar bennünket Isten közelébe engedni. A 73. zsoltárban erről beszél Aszáf, hogy ő közelít Istenhez, a gonoszok viszont távolodnak tőle, a gonoszságuk miatt. A végén felteszi a kérdést: „Kicsodám van az egekben?” A közelség azt jelentette az ő életében, hogy „náladnál egyébben nem gyönyörködöm a földön.”

Mit jelent Isten közelében lenni? Annyit tesz, mint eleget tenni azoknak a kötelességeknek, amelyekkel mi Istennek tartozunk, mind az ő tiszteletére, mind a magunk életének folytatására nézve. Tehát nem azt jelenti, hogy itt a templomban közel vagyunk Istenhez, vagy egy repülőgépen azt gondolja az ember 11000 méter magasságban, hogy ott közelebb van

ISTENHEZ KÖZELGETNEM...

Istenhez. De ez nem így van, mert a hit a döntő. Aki hitben van, az egészen közel van Istenhez.

Pál mondja, hogy őbenne élünk, mozgunk és vagyunk, olyan közel vagyunk Istenhez. A hitetlen ember felmehet az űrbe is, mégis messze van az Úrtól, mert a hit a döntő. Isten közelségében lenni annyit jelent, hogy eleget tenni mindannak, amit Isten mond, kér, mind a maga tiszteletére, mind a magunk életének folytatására nézve. A vele való kapcsolat, szeretetem, és hogy ezt hogyan élem meg, ebben mutatom meg, hogy az Isten közel van hozzám, és én Istenhez közelgetem.

Ennek az ellenkezője az, hogy távol lenni Istentől. Elhagyni az ő szolgálatát, mind az istentiszteletre, mind a kegyességre nézve. Mit ért a Szentírás kegyességen? Ilyeneket: Bibliaolvasás, imádság, közösségben való részvétel, úrvacsora. Aki elhagyja ezeket, az távol van Istentől.

Aszáf zsoltárának eredeti fordítása: „Istenhez közelgetnem énnekem felette oly igen jó!” Nem is azt emeli ki a zsoltáros, hogy ember, hozzád közel jött az Isten, bár ez is igaz. Amikor Keresztelő János elkezdett prédikálni, azt mondta: „elközelített az Isten országa, térjete meg”, mert olyan szent légkör lett úrrá, amikor színre lépett az Úr Jézus Krisztus, hogy ennek a fényében, melegében, örömeiben térjenek meg, hagyják el azt, amit eddig csináltak. Váltsanak életmódot! Divatos kifejezés ez manapság, hogy életmódváltás. Sokszor hallom én is, hogy életmódot kell váltani, mozgásban, táplálkozásban, stb...

Lelki értelemben nem kellene életmódot váltani? Az életmódváltás csak annyit jelent, hogy tégy meg 10000 lépést naponta? Vagy pedig az, hogy jöjj, az Úr vár reád, jöjj, mert elkéshetsz! Jöjj, mert a napok gonoszok! Jöjj, mert nem tudod, mikor jön vissza Jézus! Jöjj, mert nem tudod, hogy az ítélet mit fog hozni rád! Nem ez a döntő? Az Isten közel jött. De a zsoltáros, hogy gondolkodik? „Istenhez közelgetnem, felette oly igen jó nekem!” Felette igen jó, mert a zsoltáros tudja, testvérek, hogy Istenhez közelíteni jó.

Mit jelent a Biblia szerint közelíteni, mi az a felette igen jó?

1. Ha az ő megismerésében foglalatostkodunk. Minél jobban akarom őt ismerni, és minél jobban ismerem, annál közelebb leszek hozzá. Azt mondja Pál apostol, hogy egyre jobban arra törekszik, hogy mind jobban megismerje őt és az ő feltámadásának az erejét. Pedig micsoda ismerete volt Pálnak Krisztusról! Nem mondta, hogy ismeri az Istent, hanem azt mondta, hogy még jobban szeretné megismerni őt. Ismerjük-e a Biblia Istent? Vigyázzunk, mert akit sokan ismernek, az nem a Biblia Istene! Akit sokan Jézusként ismernek, az nem a Biblia Jézusa. Ez olyan dolog, mint amikor valaki azt mondja, hogy ismerem a matematikát, mert megtanultam a szorzótáblát, tudok összeadni és kivonni, a boltban már nem fognak becsapni. A matematika nem annyi, van egyetemi szint is és tovább.

Vagy a természettudományoknál, amikor valaki úgy gondolja, hogy már ismeri, aztán jön egy új kutatás, felfedezés, még jobban megismerni, meg kell ismerni. Úgy akarsz-e közeledni, testvér, Istenhez, hogy mindjobban megismerd őt? Honnan lehet őt megismerni? Csak a Szentírásból lehet megismerni! Hol lehet őt megismerni? Ott, ahol a Szentírást magyarázzák. Ezért, aki közelgetni akar Istenhez, keresi az alkalmat.

2. Szeretjük őt. Aki szeret valakit, annak igyekszik a közelében lenni, szeretjük, ha mellettünk van. Falun sokszor belecsodálkoztam abba, amikor a kiscsirkék a kotlós közelében maradtak, mert, ha nincsenek ott, akkor bármi megtörténhet. A gyermek is az anyja közelében szeret lenni. Még beszélni nem tud, de az anyja közelében akar lenni, mert az anya közelsége jó neki. Jézus így foglalja össze a parancsolatokat: „Szeresd az Urat, a te Istenedet!”

3. Imádságban lehet közeledni hozzá, mert Isten hallótávolságban van. A 480. dicséretben énekeljük: „Ha templomban megjelenek, Ahol összesereglenek felséges neved imádói; Velük együtt fohászok, Úgy tetszik, mintha vigadva Ott volnék, hol a menny lakói.” Ezt a közelséget éljük meg a gyülekezeti alkalmon, az istentiszteleten.

4. Aki közelíteni akar Istenhez, kezdjen el Istennek engedelmeskedni! Kezdje el kutatni, hogy Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem! Van olyan, amit nem kell kutatni. Ha valakinek kérdés, hogy vasárnap a plázába menjen vásárolni vagy istentiszteletre, ezt Isten elrendelte, és nem fogja visszavonni. Kezdjen el engedelmeskedni neki, parancsa szerint élni, mert ebben is érezhetjük Isten közelségét!

5. Az ilyen ember vesse az Úrba a reménységét! Ez azért nehéz, mert beszél arról a zsoltáríró, hogy a hitetlenekhez milyen közel van a szerencse, a jólét. A 73. zsoltárban Aszáf is felrója ezt Istennek, hogy Uram, akik távol vannak tőled, nekik megy minden; sikeresek üzletben, családban. De a végén eljut oda, hogy „nekem az Isten közelsége oly igen jó.” Pótolja az elmaradt bevételt, pótolja mindazt, amit nem értem el, ami nem sikerült. A hitetlenek lehetnek akármilyen gazdagságban, jólétben, de távol vannak az Úrtól. Nekik ez a távollét a borzasztó. Amikor Jézus Krisztus itt járt a földön, mondott ilyet, hogy „kérhetném az én Atyámat”, tehát mindig számíthatott rá.

6. Az Isten közelségét kereső ember hirdeti is Isten tetteit, cselekedeteit. Nem tudja megállni, hogy ne beszéljen róluk, vagy ne ezekről beszéljen. „Hirdetem minden cselekedetedet” – mondja az ige. A „hirdetem” szó a héberben azt jelenti, hogy elsorolom, számba veszem, elkezdem sorra venni.

7. Erkölcsi előrehaladás, tisztítás. A kultuszban a papok úgy mehettek be a templomba, hogy megmosták a kezeiket, hogy tiszta kezeket emelhesenek fel, Istenhez úgy közelíthettek. Ők azt gondolták, hogy ott lakik az

ISTENHEZ KÖZELGETNEM...

Isten. De Isten elé lélekben is úgy járulhatnak, hogy magukat megtisztítják. A Mózes könyvében olvassuk ezt az ígét, hogy „akik hozzám közel vannak, azokban kell megszenteltetnem.” Mert aki így közelít Istenhez, – a Jakab levele 4. fejezete szerint –, Isten is közelít őhozzá, úgy, hogy megszenteli, megáldja, megdicsőíti, felsegíti, megvigasztalja. Péter azt mondja egyszer Jézusnak: „Uram, kihez mehetnénk, örök életnek beszéde van tenálad”, mikor sokan eltávolodnak Jézustól, aki azt kérdezi: „ti is el akartok menni?”

Olyan szép a Lukács 15,1-ben: „Vámszedők és bűnösök közeledtek hozzá.” Vagy a béna, akit leengednek a barátai a tetőt megbontva, mert ha Jézus közelébe kerül, akkor meggyógyítja, könyörül rajta. Testvérek, igyekezzünk mi az Úr közelébe kerülni?

Akik itt a földön nem az Isten közelében élnek, azok ezt a lehetőséget az örökkévalóság távlataira nézve is elveszíthetik. A Lukács 16. fejezetében a gazdag és Lázár történetében: „meghal a gazdag, felemelé szemeit a pokolban, és látja Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.” A pokol azt jelenti, hogy Istentől távol lenni. Azért pokol valakinek a házassága, mert abban a házasságban nincs közel az Úr, vagy a gyerekekkel való kapcsolat azért pokol, mert távol van az Úr. A Lukács 16. fejezetének nagy üzenete az, hogy akinek a földi életében az Isten távol van, a halála után is távol fog maradni, mert az az állapota, az a lelki közelség vagy távolság állandósulni fog a halála pillanatában. A távolság a pokol.

A közelségről is hadd mondjak ígét a Jelenések könyvéből! Mit ígér Isten az őt szeretőknek, akik közel voltak hozzá, e földi létben? „Isten lesz velük és letöröl az Isten minden könnyet az ő szemeikről.” Olyan közel lesz Isten, hogy letöröl minden könnyet. Fájdalom nem lesz, és sóhajtas sem, mert akik közel voltak hozzá, azoknál ez fog állandósulni. Akik távol voltak, azoknál pedig az lesz állandó.

Ma még lehet, ma még szabad, ma még elmondhatod Aszáffal együtt: „Istenhez közelgetnem oly igen jó nékem!” Így fordította Károli 1590-ben.

Mondd el, Isten közelében akarok élni, és Isten közelében akarok maradni! Közeledj Istenhez! Akik úgy érzik, hogy most lelkileg távolabb vannak Istentől, kezdjenek el közeledni! „Közeledjetek Istenhez” – mert ígérete van –, „és ő közeledni fog hozzátok!”

Ámen.

Imádkozzunk!

Urunk, hálás szívvel köszönjük, hogy annyira közel jött hozzánk a menny, amikor a megígért Megváltót, Messiást, az Úr Jézus Krisztust elbocsátottad testben. Köszönjük, hogy leszálltál az ég dicső királyaként, hozzánk az üdvnek hajnalán. Áldunk téged azért, hogy közel jöttél hozzánk a

Golgota keresztyében, hogy közeliakat és távoliakat, vagy akik úgy gondolták, hogy közeliak, szeretetteddel, véred által, a bűnbocsánat által közel válóvá tedd valóságosan.

Köszönjük neked, hogy azóta is hangzik ennek az örömhíre és figyelmeztetése is, mert ez figyelmeztetés és ígéret is, mert olyan sok drága ígéret köttetik hozzá. A magunk életére nézve megvalljuk, hogy a hétköznapi életben is olyan sok örömet, boldogságot ad nekünk az Isten közelsége.

Köszönjük, hogy aki ilyen közel van hozzád, Urunk, egészen szorosán él benned, veled, annak még a halálos ágyon sincs félnivalója, sőt még nagyobb reménységgel készülődhet a színről-színre látás csodájára. A halál sem árt annak, mert te élsz, és a tieid is élnek veled együtt.

Hadd köszönjük meg neked, Urunk, hálaadással azt, hogy ennek az evangéliuma hirdettetik az egész világon! Add, hogy hallják meg sokan, és meghallván, éljenek!

Kérünk téged, hogy segíts közelíteni hozzád, a kegyességünkben, szeretetünkben, odaszánásunkban, hűségünkben itt a gyülekezetben és hétköznapi életünkben egyaránt!

Hadd kérjünk téged a teremtett világért, a szomszéd országért, adj békeséget a mi időnkben, csitítsd el a fegyvereket, Urunk, és óvj meg bennünket a háború következményeitől is, és az egész világ összeomlásától is! Bár megérdemeljük az ítéletet, mégis hadd könyörögjünk a te irgalmadért!

Köszönjük, hogy ezen a héten befejeződik a tanév sok helyen. Megköszönjük neked a nyári pihenést, amikor diákok, gyermekek elmehetnek nyaralni, pihenni. Köszönjük, Urunk, hogy megpihenteted a pedagógusokat is ezekben a hónapokban. Hadd imádkozzunk hozzád a most Neszmélyen lévő csoportért és a következőkért is! Kérünk, küldj áldást azoknak a csoportoknak a számára is, akik máshova mennek majd!

Áldd meg betegeinket, időseinket, a megfáradtakat! Eléd hozzuk, Urunk, azokat a testvéreket, akiket a múlt héten baleset ért, és most fájdalmak, nehézségek között vannak. Kérünk, légy mellettük, hogy ők is hadd tudják elmondani: „Istenhez közelgetnem felette oly igen jó nekem!”

Ámen.

467. ének

1. Mily jó, ha bűn-től már szabad, Az Úr szol-gá-ja vagy;

A bűn szol-gá-ja gyá-va rab, A Krisz-tu-sé sza-bad.

2. A bűn sötétben tévelyeg / És bajba dönt vakon;
De Krisztus kézen fog s vezet / Világos utakon.
3. A bűnben kín van s gyűlölet, / Mi mást, más minket öl;
Öröm köt egybe s szeretet / Az Úr szívében belül.
4. Már szolgád lettem, Jézusom, / Ki értem áldozál;
Más uram nincsen, jól tudom, / Mert bűnből kihozál.
5. Légy áldott, Krisztusom, te nagy! / Hadd adjam át szívem:
Vedd szívesen, hogy hol te vagy, / E szív is ott legyen.